

รายงานผลการศึกษาดูงาน

- การปราบปรามผู้ค้ามนุษย์: ลักษณะเด่นของอาชญากรรมการค้ามนุษย์ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ
- สิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์: หลักกฎหมายขององค์การตามสนธิสัญญาและศาลในภูมิภาค
- การย้ายถิ่นฐานและการค้ามนุษย์: บทบาทขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM)

รายงานเสนอต่อสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอบรมตามหลักสูตรกฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ณ สถาบันกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรม

และสิทธิมนุษยชนแห่งเจนีวา

ระหว่างวันที่ ๒๗ สิงหาคม – ๑๑ กันยายน ๒๕๕๙

คณะผู้จัดทำ (กลุ่มที่ ๓)

๑. นายบุญไชย ธนาพันธ์สิน

๒. นายสันทัต สุจริต

๓. นางสาวยุวิศร์ชญา ยกชีว

๔. นายถาวร เกษมะณี

๕. นายนที ตียวัฒนกฤษณ์

สำนักการต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑

การปราบปรามผู้ค้ามนุษย์: ลักษณะเด่นของอาชญากรรมการค้ามนุษย์

ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ สภาพและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาเรื่องการค้ามนุษย์เป็นปัญหาที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ นอกจากการค้ามนุษย์จะส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชากรภายในประเทศนั้น ๆ แล้ว ในทางระหว่างประเทศยังอาจส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือระหว่างประเทศอีกด้วย หากประเทศใดมองข้ามไม่เห็นความสำคัญของปัญหาการค้ามนุษย์ ประเทศนั้นอาจถูกประเทศอื่นในสังคมโลกตัดสิทธิทางการค้า เศรษฐกิจ และความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ อันอาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศและชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรภายในประเทศนั้นต่อไป

การพิจารณาปัญหาในเรื่องการค้ามนุษย์จึงมีความสำคัญตั้งแต่ในกระบวนการนิติบัญญัติและการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่เป็นเครื่องมือของเจ้าหน้าที่รัฐในการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ จะต้องมีความชัดเจน ครอบคลุมถึงทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ อีกทั้งบทบัญญัติของกฎหมายในเรื่องดังกล่าวจะต้องมีความสอดคล้องและเป็นที่ยอมรับในทางระหว่างประเทศเพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มีความเป็นสากล

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ศึกษาถึงพัฒนาการของนิยามเกี่ยวกับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันว่ามีความเป็นมาอย่างไร และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองในปัจจุบันมี คำนียามเกี่ยวกับการคุ้มครองเป็นอย่างไร เพื่อให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง กฎหมายไทยและกฎหมายระหว่างประเทศ

๑.๓ ของเขตของการศึกษา

ศึกษานิยามของการคุ้มครองในกฎหมายระหว่างประเทศประเภทต่าง ๆ ที่ระบุถึงค่านียามเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ ตลอดจนแนวคำพิพากษาของศาลในทางระหว่างประเทศ และกฎหมาย ภายในประเทศบางส่วนที่น่าสนใจ

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้เห็นว่า นิยามเกี่ยวกับการคุ้มครองตามกฎหมายของไทยมีความสอดคล้องกับ กฎหมายระหว่างประเทศมากน้อยเพียงใดหรือไม่ หากไม่มีความสอดคล้องจะมีแนวทางใดที่ทำให้ นิยามตามกฎหมายไทยมีความสอดคล้องกับหลักที่มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น

บทที่ ๒ การศึกษาเปรียบเทียบ

๑. พัฒนาการจำกัดความของการคุ้มครอง

คำจำกัดความของการคุ้มครองปรากฏอยู่ในกฎหมายระหว่างประเทศหลายฉบับซึ่งมี มาก่อนพิธีสาร (Protocol) ขององค์การสหประชาชาติ

๑. ข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการค้าทาส ๑๙๐๔ (International Agreement for the Suppression of the White Slave Traffic, ๑๙๐๔) ซึ่งข้อตกลงนี้จะจำกัดเฉพาะเรื่องการแสวงหาประโยชน์ในทางเพศที่มุ่งคุ้มครองเฉพาะผู้หญิงและเด็ก และเป็นคำจำกัดความที่ยากจะเข้าใจ

๒. อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการค้าทาส ๑๙๑๐ (International Convention for the Suppression of the White Slave Traffic, ๑๙๑๐) คำจำกัดความในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์จะมีลักษณะคล้ายกับข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการค้าทาสฯ แต่จะมีข้อแตกต่างในเรื่องของวิธีการ ซึ่งจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้กำลังบังคับ

๓. อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการค้ามนุษย์ในเด็กและผู้หญิง ๑๙๒๑ (International Convention for the Suppression of the Traffic in Women and Children, ๑๙๒๑) นำคำนิยามเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการค้าทาส ๑๙๑๐ มาใช้ในส่วนของนิยาม เช่นเดียวกับอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการค้าผู้หญิงในทิววย ๑๙๓๓ (International Convention for the Suppression of Traffic in Women of Full Age, ๑๙๓๓)

๔. อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น ๑๙๔๙ (Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Exploitation of the Prostitution of Others, ๑๙๔๙)

๕. อนุสัญญาและพิธีสารเพื่อการกำจัดเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ ๑๙๗๙ (Convention and protocol on the Elimination of all forms of Discrimination against women (CEDAW), ๑๙๗๙)

๖. อนุสัญญาและพิธีสารว่าด้วยสิทธิเด็ก ๑๙๘๙ (Convention and protocol of the Rights of the Child, ๑๙๘๙)

๗. อนุสัญญาสหประชาชาติต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (อนุสัญญาองค์กรอาชญากรรม) และพิธีสารเพื่อป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ๒๐๐๐ (UN Convention against Transnational Organized Crime(Organized Crime Convention)and Protocol to Prevent,Suppress andPunishTrafficking in Persons,especially Women and Children(TraffickingProtocol),๒๐๐๐)มีการพูดถึงการป้องกันและดำเนินคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์อยู่ด้วย แต่จะไม่ได้เน้นเกี่ยวกับคำนิยามเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มากนัก แต่จะมุ่งเน้นการปราบปรามการค้ามนุษย์มากกว่า

๒. พัฒนาการจำกัดความการค้ามนุษย์ / กฎเกณฑ์ในภูมิภาค

นอกจากที่ระบุไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว คำนิยามเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ยังปรากฏอยู่ในอนุสัญญาในระดับภูมิภาคอื่น ๆ อีกด้วย เช่น

๑. กฎบัตรและพิธีสารแห่งแอฟริกัน ๑๙๘๑, ๑๙๙๐, ๒๐๐๕ (African Charter and protocols, ๑๙๘๑, ๑๙๙๐, ๒๐๐๕)

๒. อนุสัญญาระหว่างอเมริกันว่าด้วยการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศในผู้เยาว์ ๑๙๙๔ (Inter-American Convention on International Traffic in Minors, ๑๙๙๔)

๓. อนุสัญญาคณะกรรมการแห่งยุโรปว่าด้วยการกระทำต่อต้านการค้ามนุษย์(อนุสัญญาการค้ามนุษย์แห่งยุโรป) ๒๐๐๕ (Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings (European Trafficking Convention), ๒๐๐๕)

๔. คำแนะนำการค้ามนุษย์ของสหภาพยุโรป ๒๐๑๑ (EU Trafficking Directive ๒๐๑๑)

๕. อนุสัญญาเพื่อความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียใต้ว่าด้วยการป้องกันและต่อสู้การค้ามนุษย์ในสตรีและเด็กเพื่อการค้าประเวณี (อนุสัญญา SAARC) ๒๐๐๒ (South Asian Association for Regional Cooperation Convention on Preventing and Combating Trafficking in Women and Children for Prostitution (SAARC Convention), ๒๐๐๒)

๓. พัฒนาการจำกัดความการค้ามนุษย์การเอาคนลงเป็นทาส

ในส่วนของคำนิยามเกี่ยวกับการนำคนลงเป็นทาสก็มีระบุไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศโดยเริ่มตั้งแต่อนุสัญญาในปี ๑๙๒๖ และมีการแก้ไขเพิ่มเติมเรื่อยมาจนกระทั่งการค้าทาสกลายเป็นส่วนหนึ่งของนิยามการค้ามนุษย์ในปัจจุบัน

๑. อนุสัญญาว่าด้วยการเลิกทาสการค้าทาสและองค์การและการปฏิบัติที่คล้ายการค้าทาส (อนุสัญญาการค้าทาส)๑๙๒๖ และอนุสัญญาเพิ่มเติมการค้าทาส๑๙๕๖ (Slavery Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery, Geneva (Slavery Convention),๑๙๒๖ & Supplementary Slavery Convention, ๑๙๕๖)

๒. อนุสัญญาเพื่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานของประชาชน ๑๙๔๘ (Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, ๑๙๔๘)

๓. ธรรมนูญโรมของกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ ๑๙๙๘ (Rome Statute of the International Criminal Court, ๑๙๙๘)

๔. อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ ๒๙ ๑๙๓๐ ฉบับที่ ๑๐๕ ๑๙๕๗ (อนุสัญญาองค์การแรงงาน) (International Labour Organization Conventions No. ๒๙ of ๑๙๓๐ and No. ๑๐๕ of ๑๙๕๗ (ILO Conventions))

๔. พัฒนาการคำจำกัดความการค้ามนุษย์ – หลักกฎหมายจากการตัดสินคดีของศาล

ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป European Court of Human Rights (ECtHR):

Rantsev. Cyprus and Russia, no. ๒๕๙๖๕/๐๔, ๗ January ๒๐๑๐ (application of Art. ๔ ECHR to human trafficking) ในคดีนี้ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปตัดสินคดีตามข้อ ๔ เป็นกรณีข้อเรียกร้องของชาวรัสเซียต่อประเทศรัสเซียและไซปรัส โดยศาลตัดสินว่า ข้อ ๔ ไม่ได้พูดถึงการค้ามนุษย์โดยตรงและไม่มีมาตรการในการปกป้องคุ้มครองการละเมิดสิทธิมนุษยชนไว้ แต่ศาลตีความอนุสัญญาเวียนนา ๑๙๔๘ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนซึ่งเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มาปรับใช้ในคดีดังกล่าว

ความหมายทั่วไปภายใต้พิธีสารการค้ามนุษย์

(General definition under the Trafficking Protocol)

พิธีสารนี้ยอมรับภายในประเทศสมาชิก ซึ่งจะต้องมีการออกกฎหมายภายในของแต่ละประเทศมารองรับ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องมีเนื้อหาที่เหมือนพิธีสารแต่จะต้องมีความหมายที่ครอบคลุมถึงพิธีสารนี้เท่านั้น เช่น การกระทำความผิดทั้งภายในและภายนอกประเทศ ไม่จำกัดเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับเพศและการค้าประเวณี และไม่จำกัดเฉพาะความผิดเกี่ยวกับเด็กและสตรีแต่รวมถึงคนทุกเพศทุกวัย เป็นต้น ซึ่งความหมายของการค้ามนุษย์ในพิธีสารนี้กำหนดไว้ดังนี้

A ความยินยอมของผู้เสียหายในการค้ามนุษย์ต่อเจตนาแสวงหาประโยชน์ที่บัญญัติไว้ในย่อหน้าที่ ๑ จะไม่เกี่ยวข้องกับวิธีการที่บัญญัติไว้ในย่อหน้า a ที่ใช้

B การจัดหาการขนส่งการส่งต่อการจัดให้อยู่อาศัยหรือการรับไว้ซึ่งเด็กความมุ่งประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์จะถูกพิจารณาว่าเป็นการค้ามนุษย์ถ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับวิธีการใดๆ ตามที่บัญญัติไว้ในย่อหน้า a มาตรฐานี้

C หมายถึงบุคคลใดที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปีเด็ก

การค้ามนุษย์ตามพิธีสารจะแบ่งเป็น

๑. การกระทำ (Act)

๒. วิธีการ (Means)

๓. วัตถุประสงค์ (Purpose)

ทั้งสามข้อจะต้องประกอบกันอย่างครบถ้วนจึงจะเป็นองค์ประกอบความผิดฐานค้ามนุษย์ ยกเว้นในส่วนเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับเด็กจะไม่ต้องดูวิธีการแต่พิจารณาเฉพาะในส่วนของการกระทำและวัตถุประสงค์เท่านั้น

การกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์อาจจะเกี่ยวพันกันในทางระหว่างประเทศ เช่น การจัดหาเกิดขึ้นในประเทศหนึ่งและขนย้ายไปอีกประเทศหนึ่ง การพิจารณาต้องพิจารณาโดยภาพรวมที่เกี่ยวข้องในทุกประเทศ ซึ่งในบางประเทศไม่มีกฎหมายที่ระบุคำจำกัดความเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ บางประเทศกฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ไม่รุนแรง ฉะนั้น การนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีจึงต้องดูกฎหมายของหลายประเทศ และกรณีเหล่านี้เป็นปัญหาในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อเอาผิดกับผู้กระทำความผิด หากบางประเทศมีนิยามการค้ามนุษย์ที่ไม่ครอบคลุมหรือโทษไม่ร้ายแรง ก็จะเป็นปัญหาต่อการรังโทษผู้กระทำความผิดต่อไปได้

แนวคิดในเรื่องการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ(The concept of “exploitation”)

การพิจารณาทั่วไปจะต้องพิจารณาหลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะความได้เปรียบหรือเสียเปรียบของตัวผู้เสียหาย เช่น ความอ่อนแอหรืออ่อนด้อยของผู้เสียหาย เป็นต้น

การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบนี้ ไม่มีคำจำกัดความในกฎหมายระหว่างประเทศแต่จะปรากฏในพิธีสารต่าง ๆ (Trafficking Protocol) ในหลากหลายรูปแบบ สิ่งที่ต้องพิจารณาคือเจตนาของผู้กระทำความผิดว่ามีเจตนาอย่างไรบ้าง หรือประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากผู้เสียหายด้วยหรือไม่(Mensrea of the offence)

การระบุหรือให้ตัวอย่างของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจึงแล้วแต่กฎหมายภายในของแต่ละประเทศว่าจะมีการตีความอย่างกว้างหรืออย่างแคบอย่างไร ก็แล้วแต่จะระบุไว้ในกฎหมายภายใน

แนวคิดการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบตามรูปแบบที่ระบุในพิธีสารการค้ามนุษย์
The concept of “exploitation” –Forms cited in the Trafficking Protocol

(๑) ในพิธีสารนี้จริง ๆ แล้วไม่มีคำจำกัดความในเรื่องการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบโดยตรง แต่จะระบุเฉพาะการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีหรือรูปแบบของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ(Exploitation of the prostitution of others and other forms of sexual exploitation)

อ้างอิงใน ๑๙๔๙ อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น; CEDAW; กฎหมายแม่แบบUNODC; อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก(References in the ๑๙๔๙ Convention for the Suppression of Traffic in persons and Exploitation of the Prostitution of Others ;CEDAW;UNODC Model Law; Convention on the Rights of the Child)

เมื่อมีความแตกต่างกันในเรื่องของนิยามหรือคำจำกัดความของแต่ละประเทศ จึงอาจมีปัญหาในการตีความที่แตกต่างกันไป

(๒) การบังคับแรงงานหรือบริการ(Forced labor or services)

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศหมายเลข๒๙,กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและการเมือง (ICCPR) (ILO Convention No ๒๙; Protocol to the ILO Convention No ๒๙; International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)) ให้นิยามของการบังคับใช้แรงงานหรือบริการไว้ว่า

งานหรือบริการทุกชนิดซึ่งเกณฑ์เอาจากบุคคลใดๆโดยการขู่เข็ญการลงโทษและซึ่งบุคคลดังกล่าวนั้นมีได้สมัครใจที่จะทำเอง“all work or service which is extracted from any person under the menace of any penalty and for which the said person has not offered himself voluntarily”

ในเรื่องของความยินยอมของแรงงานมีบ้างที่ตอนแรกผู้ใช้แรงงานอาจให้ความยินยอมไปทำงาน แต่เมื่อทำงานแล้วถูกบังคับไม่สามารถหลบหนีได้ กรณีเช่นนี้จะถือว่าเป็นการบังคับใช้แรงงานหรือไม่ หลักการพิจารณาให้ดูที่ความยินยอมว่าเมื่อยินยอมแล้วสามารถยกเลิกความยินยอมนั้นได้หรือไม่

(๓) การค้าทาสหรือการปฏิบัติที่คล้ายการค้าทาส(Slavery or practices similar to slavery)

ในอนุสัญญาทาส Slavery Convention กำหนดหลักไว้ว่า อำนาจของบุคคลที่เป็นเจ้าของจะใช้สิทธิเหนือบุคคล บังคับ หรือทำร้ายผู้เสียหายไม่ได้ เช่น ศาลอาญาระหว่างประเทศ ยูโกสลาเวีย (๒๐๐๒) ตัดสินในกรณีที่ทหารจับตัวหญิงแล้วนำมาเป็นทาสบังคับข่มขืน ซึ่งสิทธิในตัวบุคคลถูกละเมิดจึงเข้าข่ายการเอาคนลงเป็นทาสได้ ศาลพิจารณาแล้วตัดสินว่า การนำคนลงเป็นทาสมีหลายรูปแบบอาจจะมี ความรุนแรงหรือไม่ก็ได้ การใช้กำลังบังคับต่อสิทธิของผู้เสียหายก็เป็นความผิดนี้ได้

นอกจากนี้ยังมีการปฏิบัติที่เหมือนการนำคนลงเป็นทาสตามอนุสัญญาเพิ่มเติมการค้า
ทาส(Practices similar to Slavery: Supplementary Slavery Convention) เช่น หนี้ซัดดอก
(Debt Bondage) การบังคับแต่งงาน(Servile forms of Marriage)การแสวงหาประโยชน์จากการ
ขายเด็ก(Sale of children for exploitation)หรือการนำเด็กไปเป็นขอทาน เป็นต้น

(๔) ภาระจำยอม(Servitude)

กรณีนี้ไม่มีคำจำกัดความในทางระหว่างประเทศแต่อาจจะเป็นส่วนหนึ่งของการเอาคน
ลงเป็นทาส เช่น ในคดี Siliadin v. France หญิงชาวเอเชียอายุ ๑๖ ปี อยู่ในประเทศฝรั่งเศส มี
ข้อตกลงว่า จะต้องทำงานชดใช้ค่าเดินทางมาประเทศฝรั่งเศสจนหมด โดยไม่ได้รับการศึกษา นายจ้าง
ยึดหนังสือเดินทาง และไม่ได้รับค่าจ้างตามที่ได้ตกลงกันไว้ ศาลพิจารณาว่ากรณีเช่นนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการบังคับเป็นทาสหรือไม่ สิ่งหนึ่งที่ศาลพิจารณาคือ ตัวผู้เสียหายยินยอมไปทำงานหรือไม่ และถูก
บังคับทำงานหรือไม่ เมื่อเข้าองค์ประกอบก็ถือเป็นการเอาคนลงเป็นทาส ส่วนกรณีที่มีการยึดหนังสือ
เดินทางศาลเห็นว่ามิได้มีลักษณะเป็นภาระจำยอมอย่างหนึ่ง

นอกจากนี้ยังมีกรณีการบังคับตัดอวัยวะ(Removal of organs)ซึ่งจะต้องมีการเอา
อวัยวะไปและมีการขายอวัยวะ ในปี ๒๐๑๔ พบกรณีนี้เพียง ๑%

การค้ามนุษย์ในรูปแบบอื่นๆ เช่น การขอทาน Begging(คำแนะนำสหภาพยุโรป
เกี่ยวกับการค้ามนุษย์EU Trafficking Directive ๒๐๑๑/๓๖/EU) การแสวงหาประโยชน์ของกิจกรรม
ทางอาญา(Exploitation of criminal activities)

แนวคิดเรื่องการแสวงหาประโยชน์กฎหมายภายในและแนวปฏิบัติ

The concept of “exploitation” – National law and practice

จากการศึกษากฎหมายภายในของแต่ละประเทศที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคสามารถแบ่งกลุ่มประเทศตามลักษณะความเข้มงวดของบทบัญญัติของกฎหมายได้ดังนี้

๑. รัฐที่ติดตามพิธีสารการคุ้มครองอย่างใกล้ชิดได้แก่มาเลเซียอาหรับเอมิเรตส์
๒. รัฐที่โดยทั่วไปตามพิธีสารการคุ้มครองอย่างใกล้ชิดแต่เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ได้แก่บัลแกเรียโคลัมเบียกาตาร์อียิปต์ประเทศไทยและอุกานดา
๓. รัฐที่บัญญัติตามพิธีสารการคุ้มครองเล็กน้อยกว่าในพิธีสารได้แก่ บราซิลและสวีเดน
๔. รัฐที่ใช้วิธีการแสวงหาประโยชน์ที่แตกต่างได้แก่ออสเตรเลียและแคนาดา

APOV และวิธีการอื่น APOV and other “means”

แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความอ่อนด้อยเบาปัญญาของผู้เสียหาย ต้องดูข้อเท็จจริงประกอบโดยจะพิจารณาจากตัวผู้เสียหาย เพศ อายุ สถานะ ซึ่งในพิธีสารไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน แต่ได้ให้แนวคิดในเรื่องนี้ไว้ จากการสำรวจมีการพิสูจน์ว่าเหยื่อจากการคุ้มครองต้องถูกใช้อำนาจโดยมิชอบ นอกจากต้องยอมรับอำนาจของผู้กระทำผิด

ตัวอย่างในประเทศสวีเดนไม่ได้ระบุไว้โดยตรงในกฎหมายแต่จะพบวิธีการจากแนวคำพิพากษาที่ตัดสินวางหลักไว้ เวลาเอาไปปรับใช้ก็จะผนวกกับเรื่องอื่น

ในการดำเนินคดีจะต้องมีการพิสูจน์ ๒ ประการ คือ มีความอ่อนด้อยเบาปัญญาของเหยื่อและมีการใช้อำนาจโดยมิชอบ จึงจะครบองค์ประกอบในส่วนนี้

ตัวอย่างคดีในประเทศเนเธอร์แลนด์ ชาวจีนซึ่งเป็นเหยื่อต้องทำงานวันละ ๑๑ ชั่วโมง สัปดาห์ละ ๖ วัน ศาลชั้นต้นตัดสินว่า ยังไม่มีความผิดเนื่องจากยังไม่ปรากฏว่ามีการใช้อำนาจโดยมิชอบอย่างไร ผู้เสียหายไปติดต่อเองว่าจะทำงาน ศาลอุทธรณ์ยืนตามศาลชั้นต้นว่า ไม่พบว่าจำเลย

กระทำผิดอย่างไร ศาลฎีกามองว่า ไม่จำเป็นว่าการใช้อำนาจโดยมิชอบจะต้องเกิดจากตัวจำเลยเอง อาจเกิดจากตัวผู้เสียหายที่มีสถานะต่ำกว่าก็ถือเป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบแล้ว

APOV ค่อย ๆ พัฒนามาจากการใช้กำลังโดยตรงแล้วพัฒนามาเป็นการใช้กำลังโดย อ้อม ปรากฏอยู่ในกฎหมายและแนวปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ มีลักษณะที่ผู้เสียหายไม่มีทางเลือกอื่น เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในผู้ใหญ่

ประเด็นความยินยอม The issue of consent

ความยินยอมที่ผิดถ้าต้องการ Consent is irrelevant if obtained ผ่านวิธีการต้องห้ามใดๆ though any of the prohibited means จากเด็ก from a child

ประเด็นความยินยอมคำแนะนำว่าด้วยแนวคิด

The issue of consent – Guidances on the concept

ในประเด็นเรื่องความยินยอมไม่ใช่เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการกระทำความผิดฐานค้า มนุษย์ แต่เป็นลักษณะที่ต้องนำมาพิจารณาด้วย ในพิธีสารที่ระบุเรื่องความยินยอมไว้ด้วยว่า ในกรณีที่ ผู้เสียหายเป็นเด็กไม่ต้องพิจารณาเรื่องความยินยอม

ในเรื่องของความยินยอมมีกฎหมายหลายฉบับเขียนเรื่องนี้ไว้ แต่ก็มีปัญหาในเรื่องของ การตีความว่าอย่างไรถึงจะเรียกว่าเป็นความยินยอม เช่น ในธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (Statute of the International Criminal Court) ระบุว่า ความยินยอมไม่นำมาใช้ในการกระทำ ความผิดอาญาหรือในอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO Convention) กำหนดว่า ความ ยินยอมของลูกจ้างต้องเป็นความยินยอมที่ให้ไว้โดยชอบ และลูกจ้างสามารถเพิกถอนความยินยอมได้ เสมอ

โดยหลักแล้ว ในเรื่องความยินยอมจะไม่นำมาใช้หากว่ามีหลักอื่นปรับใช้อยู่แล้ว

ในประเทศไทย ระบุหลักเรื่องความยินยอมไม่นำมาใช้กับกรณีผู้เสียหายเป็นเด็ก หรือ
ในนอร์เวย์และอิสราเอล ไม่ระบุเรื่องความยินยอมไว้ในกฎหมายเลย

ตัวอย่างเช่น แรงงานถูกกฎหมาย แม้ว่าผู้เสียหายจะมีอิสระออกจากงานหรือไม่ก็ได้
แต่มาจากประเทศที่ยากจนต้องทำงานเพราะความจำเป็น ก็เป็นการค้ามนุษย์ได้เช่นกัน ไม่ได้มองเรื่อง
ความยินยอม

ในประเทศสวีตเซอร์แลนด์ มีการวินิจฉัยว่า จำเลยเป็นหญิง รับหญิงไทยมาทำงานร้าน
เสริมสวยและค้าประเวณี จำเลยยึดหนังสือเดินทางของหญิงไว้และแจ้งว่าต้องทำงานใช้หนี้ค่าตัว
เครื่องบินจำนวน ๑๒,๐๐๐ ฟรังก์ ถูกบังคับให้ทำงานมากกว่า ๑๗ ชั่วโมงต่อวัน และถูกห้ามไม่ให้
ออกไปไหน ศาลเห็นว่า มีการใช้อำนาจเหนือผู้เสียหายซึ่งมีความกดดันทางการเงิน ทางสังคม จึงมี
ลักษณะเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบแล้ว ไม่จำเป็นต้องดูเรื่องความยินยอมอีกต่อไป แม้ว่าตอน
แรกหญิงจะยินยอมก็ตาม

บทที่ ๓ การวิเคราะห์ปัญหา สรุป และข้อเสนอแนะ

คำจำกัดความการค้ามนุษย์ของประเทศไทย Thailand definition of human trafficking

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ” หมายความว่า การแสวงหาประโยชน์จากการค้า
ประเวณีการผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น การเอา
คนลงเป็นทาส การนำคนมาขอทาน การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การบังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้า
หรือการอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน อันเป็นการขูดรีดบุคคลไม่ว่าบุคคลนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

“การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ” หมายความว่า การข่มขืนใจให้ทำงานหรือให้บริการ โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกาย เสรีภาพชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นเองหรือของผู้อื่นโดยขู่เชือดด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยทำให้บุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้

มาตรา ๖ ผู้ใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นธุระจัดหาซื้อขายจำหน่ายพามาจากหรือส่งไปยังที่ใดแห่งหนึ่ง ยกขังจัดให้อยู่อาศัยหรือรับไว้ซึ่งบุคคลใดโดยข่มขู่ใช้กำลังบังคับลักพาตัวฉ้อฉลหลอกลวงใช้อำนาจโดยมิชอบหรือโดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลบุคคลนั้น เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแลหรือ

(๒) เป็นธุระจัดหาซื้อขายจำหน่ายพามาจากหรือส่งไปยังที่ใดแห่งหนึ่ง ยกขังจัดให้อยู่อาศัยหรือรับไว้ซึ่งเด็ก

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

จากนิยามตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑ จะบัญญัตินิยามของการค้ามนุษย์ไว้ค่อนข้างครอบคลุมเกือบในทุกกรณี แต่ในส่วนเรื่องของการแสวงหาประโยชน์จะยังไม่ครอบคลุมถึงเรื่องความอ่อนด้อยเบาปัญญาของผู้เสียหายและเรื่องความยินยอม ซึ่งโดยหลักแล้วในเรื่องของความยินยอมของผู้เสียหายจะโยงกับวิธีการในการกระทำความผิด แต่กฎหมายไทยโยงไว้กับเรื่องการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ส่วนนิยามที่เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบนั้น กฎหมายไทยบัญญัติไว้ค่อนข้างกว้าง จึงอาจทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการตีความ ส่วนในเรื่องการค้าประเวณี การเอาคนลงเป็นทาส และการ

บังคับใช้แรงงานก็บัญญัติไว้กว้าง ๆ เช่นเดียวกัน อาจทำให้เกิดความไม่ชัดเจนว่ากรณีใดผิดแค่กฎหมายแรงงาน กรณีใดที่ผิดกฎหมายคุ้มครอง เช่น แรงงานต่างด้าวในภาคประมงที่ทำงานอย่างยากลำบาก จะเป็นกรณีการทำงานขัดหนึ่หรือเป็นการทำงานที่ขัดต่อกฎหมายคุ้มครองแรงงานเท่านั้น

กรณีการนำคนมาขอราน นักวิชาการก็มีความเห็นว่ามีกรแบ่งแยกที่ยากลำบากเช่นเดียวกัน เช่น ผู้ที่ดูแลเด็กออกไปขอรานแล้วเอาเด็กออกไปขอรานด้วย จะถือว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบหรือไม่ เนื่องจากผู้ดูแลก็จะนำเงินที่ได้มาเลี้ยงดูเด็ก เป็นต้น

แนวทางในการแก้ไขและข้อเสนอแนะ มีดังนี้

๑. ควรปรับปรุงนิยามตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองให้มีความครอบคลุมในทุกกรณี รวมถึงการปฏิบัติบุคคลที่มีลักษณะคล้ายทาส

๒. ในส่วนของวิธีการกระทำความผิดควรปรับปรุงเพิ่มเติมในเรื่องความอ่อนด้อยเบาปัญญาของผู้เสียหายและความยินยอมของผู้กระทำความผิดว่าจะนำมาใช้ในการพิจารณาว่าผู้กระทำความผิดฐานคุ้มครองมีความผิดหรือไม่ด้วย โดยระบุแยกไว้ต่างหากเพื่อความชัดเจนในการปรับใช้กฎหมาย

๓. กำหนดนิยามเกี่ยวกับการกระทำความผิดประเภทต่าง ๆ ให้มีความกระชับและชัดเจนมากยิ่งขึ้นเพื่อลดปัญหาการตีความกฎหมายที่อาจจะส่งผลเสียต่อการดำเนินคดีและการลงโทษผู้กระทำความผิด เช่น ในเรื่องของการนำคนลงเป็นทาส การบังคับใช้แรงงาน เป็นต้น

ส่วนที่ ๒

สิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ : หลักกฎหมายขององค์การตามสนธิสัญญาและ

ศาลในภูมิภาค

บทที่ ๑ บทนำ

รายงานส่วนนี้จัดทำขึ้นตามเนื้อหาการบรรยายในหัวข้อสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ : หลักกฎหมายขององค์การตามสนธิสัญญาและศาลในภูมิภาค ซึ่งเป็นการบรรยายในหลักสูตรกฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ณ สถาบันกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชนแห่งเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ โดย Ms.Jane Connors

๑.๑ สภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหา

โดยที่การค้ามนุษย์เป็นปัญหาที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน เป็นอันตรายต่อเสถียรภาพความมั่นคงทางสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศ หากไม่ได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน นอกจากจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ และความมั่นคงของรัฐแล้ว ยังส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศอีกด้วย ดังนั้น เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศไทยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของ

ประชาคมโลกย่อมต้องประสานความร่วมมือกับนานาชาติเพื่อปราบปรามการค้ามนุษย์อย่างจริงจัง ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวนี้รวมถึงการทำสนธิสัญญากับชาติอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงหลักการของสิทธิมนุษยชนและหลักการของการค้ามนุษย์ในส่วนที่เป็นหลักกฎหมายขององค์การตามสนธิสัญญาและศาลในภูมิภาค

๑.๓ ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษานี้ จะศึกษาเฉพาะหลักกฎหมายขององค์การตามสนธิสัญญาและศาลในภูมิภาคเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและค้ามนุษย์ เท่านั้น

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๔.๑ ทำให้ทราบถึงหลักการของสิทธิมนุษยชนและหลักการของการค้ามนุษย์ในส่วนที่เป็นหลักกฎหมายขององค์การตามสนธิสัญญาและศาลในภูมิภาค

๑.๔.๒ ทำให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญ ผลดี และผลเสีย ของการที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์

บทที่ ๒ สิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ : หลักกฎหมายขององค์การตาม

สนธิสัญญาและศาลในภูมิภาค

คำจำกัดความระหว่างประเทศของคำว่าการค้ามนุษย์

มาตรา ๓ (a) และ (b) ของพิธีสารว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กเพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ (พิธีสารปาเลอโม) ให้คำจำกัดความของคำว่าการค้ามนุษย์ว่า

การจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัย หรือการรับไว้ซึ่งบุคคล ด้วยวิธีการขู่เข็ญ หรือด้วยการใช้กำลัง หรือด้วยการบีบบังคับในรูปแบบอื่นใด ด้วยการลักพาตัว ด้วยการฉ้อโกง ด้วยการหลอกลวง ด้วยการใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือด้วยการใช้สถานะความเสี่ยงภัยจากการค้ามนุษย์โดยมิชอบ หรือมีการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจควบคุมบุคคลอื่นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์

การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุด ให้รวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่นหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การเอาคนลงเป็นทาสหรือการกระทำอื่นเสมือนการเอาคนลงเป็นทาส การทำให้ตกอยู่ใต้บังคับ หรือการตัดอวัยวะออกจากร่างกาย

เมื่อใดก็ตามที่บุคคลที่ถูกค้ามนุษย์อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จำต้องแสดงถึงการกระทำ เช่น การจัดหา การซื้อ และการขาย และ การกระทำนี้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการแสวงหาประโยชน์

เอกสารระหว่างประเทศว่าด้วยการค้ามนุษย์และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๑. ระหว่างประเทศ

พิธีสารปาเลอโม

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๒ ว่าด้วยการห้ามและการขจัด
รูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ค.ศ. ๑๙๙๙

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๐๕ ว่าด้วยการยกเลิกแรงงาน
บังคับ ค.ศ. ๑๙๕๗

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๒๙ ว่าด้วยแรงงานบังคับ และพิธี
สาร ค.ศ. ๒๐๑๔

อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการค้ามนุษย์และการค้าประเวณีบุคคลอื่น ค.ศ.
๑๙๔๙

อนุสัญญาว่าด้วยการค้าทาส ค.ศ. ๑๙๒๖ และอนุสัญญาเพิ่มเติมว่าด้วยการเลิกทาส
การค้าทาส และการปฏิบัติเยี่ยงทาส ค.ศ. ๑๙๕๖

๒. ภูมิภาค

อนุสัญญาอาเซียนด้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ค.ศ. ๒๐๑๕

อนุสัญญาคณะมนตรียุโรปว่าด้วยการดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์ ค.ศ. ๒๐๐๕

กฎบัตรว่าด้วยสิทธิขั้นมูลฐานในสหภาพยุโรป ค.ศ. ๒๐๐๐

สมาคมเอเชียใต้ว่าด้วยความร่วมมือทางภูมิภาค อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและการ
ต่อต้านการค้าประเวณีหญิงและเด็ก ค.ศ. ๒๐๐๒

๓. เอกสารสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. ๑๙๔๘

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ค.ศ. ๑๙๖๖

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ค.ศ.

๑๙๖๙

อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี ค.ศ. ๒๐๐๒

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และพิธีสารเพิ่มเติมว่าด้วยการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ค.ศ. ๒๐๐๐

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว ค.ศ. ๑๙๙๐

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ค.ศ. ๒๐๐๖

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันบุคคลจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ ค.ศ. ๒๐๐๖

๔. บทบัญญัติเฉพาะในสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการค้ามนุษย์

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ มาตรา ๖

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง รวมทั้งการออกกฎหมาย เพื่อปราบปราม การค้า สตรีและการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของสตรีทุกรูปแบบ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก มาตรา ๓๕

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงทั้งในระดับประเทศ ระดับทวิภาคีและพหุ ภาคี เพื่อป้องกันการลักพา การขาย หรือการลักลอบค้าเด็ก ไม่ว่าจะด้วยวัตถุประสงค์ใดหรือใน รูปแบบ ใด

๕. บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเอกสารสิทธิมนุษยชน

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน มาตรา ๔

บุคคลใดจะตกอยู่ในความเป็นทาส หรือสภาวะจำยอมไม่ได้ ทั้งนี้ ห้ามความเป็นทาส และ การค้าทาสทุกรูปแบบ

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง มาตรา ๘

๑. บุคคลใดจะถูกเอาตัวลงเป็นทาสมิได้ ห้ามการเอาคนลงเป็นทาส และการค้าทาสทุก รูปแบบ

๒. บุคคลจะถูกบังคับให้อยู่ในสภาวะจำยอมมิได้

๓. (ก) บุคคลใดจะถูกเกณฑ์แรงงานหรือบังคับให้ใช้แรงงานมิได้

เนื้อหาของสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

รัฐซึ่งให้สัตยาบันหรือลงนามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศผูกมัดที่จะต้องนำ
บทบัญญัติตามสนธิสัญญาไปใช้ในทางปฏิบัติและรวมทั้งพิธีสารของสนธิสัญญาดังกล่าวด้วย

เนื้อหาสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ๑๐ ฉบับ ประกอบไปด้วยคณะกรรมการ
ระหว่าง ๑๐ ถึง ๑๕ คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยดูแลดังนี้

คณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ: The Committee on
the Elimination of Racial Discrimination (CERD)

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชน: The Human Rights Committee (CCPR)

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม: The Committee on
Economic, Social and Cultural Rights (CESCR)

คณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ: The
Committee on the Elimination of Discrimination against Women (CEDAW)

คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน: The Committee against Torture (CAT)

คณะอนุกรรมการว่าด้วยการป้องกันการทรมาน: The Subcommittee on
Prevention of Torture (SPT)

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก: The Committee on the Rights of the Child
(CRC)

คณะกรรมการว่าด้วยแรงงานอพยพ: The Committee on Migrant Workers (CMW)

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิคนพิการ: The Committee on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)

คณะกรรมการว่าด้วยการบังคับให้บุคคลสูญหาย: The Committee on Enforced Disappearances (CED)

อำนาจของสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน: การรายงาน

รัฐภาคีแต่ละรัฐต้องยื่นรายงาน ซึ่งประกอบไปด้วยเอกสารหลักร่วมกันและเอกสารเฉพาะที่เป็นสนธิสัญญาต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับมาตรการที่จะนำไปใช้เพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาภายในหนึ่งปีนับแต่สนธิสัญญานั้นมีผล และรายงานผลสี่ถึงห้าปีต่อมาด้วย รายงานจะได้รับการทบทวนโดยการอภิปรายโดยคณะกรรมการในเจเนวา ก่อนที่จะมีการทบทวน คณะกรรมการจะส่งประเด็นและปัญหาต่อรัฐภาคีซึ่งต้องตอบกลับเป็นลายลักษณ์อักษร กระบวนการการรายงานอย่างง่ายได้รับการยอมรับโดยคณะกรรมการส่วนใหญ่ โดยที่หากรัฐสมาชิกเห็นชอบ คณะกรรมการจะส่งประเด็นและคำถามและข้อคิดเห็นของรัฐจะนำไปสู่การรายงาน

ในการทบทวน คณะกรรมการจะวางข้อสังเกตโดยเน้นถึงกรณีทางบวก ขอบเขตที่น่าตระหนักและคำแนะนำในการดำเนินการ คณะกรรมการส่วนใหญ่ระบุหลายขอบเขตซึ่งต้องคอยติดตามข้อมูลภายในปีถึงสองปีและกำหนดวันในการส่งรายงานฉบับถัดไป

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ระบุในสนธิสัญญาและสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนส่วนใหญ่ถูกปัญหาว่ารัฐภาคีมีหน้าที่ที่จะต้องป้องกันหรือตอบโต้ต่อการคุ้มครองเมื่อรัฐภาคีพิจารณารายงานของตน

CEDAW และ CRC กล่าวถึงการค้าหญิงและเด็กในแต่ละรัฐภาคี CRC ทุ่มเทความสนใจไปยังกรณีดังกล่าวต่อรัฐที่เป็นภาคีของพิธีสารทางเลือกกว่าด้วยการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก CMW ยกประเด็นการคุ้มครองเกี่ยวกับแรงงานอพยพในแต่ละรัฐภาคี CCPR CESCR CAT และ CERD ยกประเด็นค่อนข้างบ่อยในเนื้อหาของสิทธิตามสนธิสัญญาที่ตนเฝ้าสังเกต

คำพิพากษาที่เป็นบรรทัดฐานของสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนว่าด้วยการค้ามนุษย์

คดี L.E v Greece

ศาลยุโรปว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ที่ ๗๑๕๔๕/๑๒ พิพากษาวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๐๑๖

คนสัญชาติไนจีเรียถูกบังคับให้ค้าประเวณีในกรีซ ได้รับการรับรู้ในฐานะเหยื่อของการค้ามนุษย์ในวัตถุประสงค์ของการค้าประเวณีแต่ได้รับการร้องขอให้รอกว่า ๙ เดือนหลังจากการแจ้งให้หน่วยงานของเธอในการพิจารณาคดีของศาลรับรองสถานะ เธอกล่าวอ้างว่ารัฐนั้นล้มเหลวในการปฏิบัติงานในเชิงบวกภายใต้มาตรา ๔ เรื่องความมีประสิทธิภาพของการสอบสวนเบื้องต้นและการสืบสวนต่อมาได้รับการยอมรับในเวลาต่อมา อาจบันทึกไว้ว่ามีความล่าช้าและล้มเหลวในบริบทของหน้าที่ตามการพิจารณาของรัฐ วินิจฉัยว่ามีการละเมิดมาตรา ๖ ย่อหน้า ๑ สิทธิในการได้รับการพิจารณาที่เป็นธรรมภายในเวลาอันสมควร โดยความยาวของการพิจารณาในระดับหนึ่งเกินสมควรและไม่อยู่เวลาอันสมควร นอกจากนี้ยังวินิจฉัยว่ามีการละเมิดมาตรา ๑๓ สิทธิในการได้รับชดเชยอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่มีค่าเสียหายในกฎหมายภายในประเทศที่ผู้ร้องขอสามารถบังคับได้ตามสิทธิในการพิจารณาคดีภายในเวลาอันสมควร

คดี Zhen Zhen Zheng v the Netherlands (CEDAW/C/๔๒/D/๑๕/๒๐๐๗, ๒๐๐๘)

ผู้เขียนของการสื่อสาร a minor เป็นคนจีนที่ค้ามนุษย์จากประเทศจีนเข้ามาในประเทศเนเธอร์แลนด์เพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับค้าประเวณี เธอไม่ได้ระบุว่าตัวเองเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ไปยังหน่วยงานดัตช์และไม่ประสบความสำเร็จในการขอลี้ภัยและใบอนุญาตที่จะอยู่ในประเทศเนเธอร์แลนด์หลังจากที่เธอได้มีการหลบหนีสถานการณ์การค้ามนุษย์ของเธอและถูกนำทิ้งที่ถนนโดยผู้หญิงคนหนึ่งที่นำเธอไปและบังคับให้เธอทำงานบ้านหนักๆ เมื่อเธอพบว่าเธอกำลังตั้งครรภ์ ผู้ยื่นคำร้องอ้างว่าประเทศเนเธอร์แลนด์ได้ละเมิดภาระผูกพันตามมาตรา ๖ ของ

อนุสัญญาโดยไม่แจ้งให้เธอทราบถึงความเป็นไปได้ของการได้รับการบรรเทาภายใต้โครงการ 'B๙' ที่อนุญาตให้ผู้ถูกคุมขังยื่นคำร้องขอในการใช้สถานะการอยู่อาศัยชั่วคราว

ประเทศเนเธอร์แลนด์ทำทนายการรับฟังการอุทธรณ์เกี่ยวกับ (a) ความล้มเหลวในการเยียวยาภายในประเทศบนพื้นฐานที่ว่าเธอต้องยื่นอุทธรณ์คำตัดสินที่ปฏิเสธการอนุญาตอยู่อาศัยของเธอ เธอไม่ได้ยกสาระสำคัญของการละเมิดของมาตรา ๖ ในระดับภายในและการทบทวนทางศาลของการยื่นขอลี้ภัยเป็นพิเศษของเธอที่ยังคงค้างอยู่ และ (b) เธอล้มเหลวที่จะยืนยันข้อเรียกร้องของเธอตามมาตรา ๔ (๒) (c) ของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าเธอเพียงแต่กล่าวถึงเงื่อนไขทั่วไปของมาตรา ๖ และล้มเหลวที่จะแสดงให้เห็นในทางที่เป็นรูปธรรมว่าสิทธิของเธอภายใต้มาตรานี้ได้รับการละเมิดอย่างไร

คณะกรรมการส่วนใหญ่วางหลักว่า การอุทธรณ์ที่ไม่ยอมรับความล้มเหลวในการเยียวยาในประเทศเพราะเธอไม่ได้ขอใบอนุญาติถิ่นที่อยู่อาศัยบนพื้นฐานของสถานะของเธอว่าเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์หรือยกสาระสำคัญของการเรียกร้องของเธอที่ทำให้เหตุผลในระดับประเทศว่าผู้เขียนต้องนำสาระสำคัญของการเรียกร้องในประเทศให้ผู้มีอำนาจและ/หรือศาลมีโอกาที่จะจัดการกับการเรียกร้องก่อนที่จะไปยังคณะกรรมการ ส่วนใหญ่พิจารณาว่าการเยียวยาโดยการทบทวนการวินิจฉัยไม่ได้หมดสิ้นไปเนื่องจากมันยังคงอยู่ระหว่างการพิจารณาและไม่มีข้อโต้แย้งที่จะแสดงว่าการเยียวยานี้ได้รับเป็นเวลานานเกินสมควรหรือไม่น่าเชื่อว่าจะได้รับการบรรเทา สรุปว่าการเยียวยาในประเทศไม่ได้รับหมดสิ้นไป คณะกรรมการส่วนใหญ่ไม่ได้พิจารณาคำถามของความล้มเหลวที่จะยืนยันข้อเรียกร้อง

เสียงส่วนน้อยของคณะกรรมการพิจารณาข้อเรียกร้องว่าสามารถรับไว้ได้โดยอยู่บนพื้นฐานที่ว่า การเยียวยาในประเทศได้หมดไปเพราะกระบวนการที่เธอติดตามไม่ได้เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และมันก็เป็นหน้าที่ของรัฐภาคีที่จะปกป้องเหยื่อของอาชญากรรมระหว่างประเทศ

เช่นการค้ามนุษย์ และมีเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอเพื่อระบุตัวเหยื่อของอาชญากรรมดังกล่าวและแจ้งให้ทราบถึงช่องทางกำหนัดการป้องกัน โดยเน้นว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์พบว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงมากและพวกเขาควรจะได้รับคำแนะนำว่าในการได้รับการเยียวยาที่เหมาะสม ตามประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ เสียงส่วนน้อยพบว่ามีความเสี่ยงเพียงพอที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ของเนเธอร์แลนด์สงสัยว่าเธอเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และการไม่รู้หนังสือของเธอและความจริงที่เธอกำพร้าตั้งแต่เธอยังเป็นสาวซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถของเธอที่จะเล่าเรื่องราวของการค้ามนุษย์เสียงส่วนน้อยพบว่า ประเทศเนเธอร์แลนด์ละเมิดมาตรา ๖ ในแง่ของพันธกรณีที่จะตรวจสอบด้วยความละเอียดรอบคอบในการระบุเหยื่อของการค้ามนุษย์และแจ้งเขาถึงสิทธิซึ่งระบุได้โดยการตีความมาตรา ๖ ในแง่ของพิธีสารปาเลโอโม เสียงส่วนน้อยระบุว่ารัฐต้องดำเนินการเพื่อตรวจสอบว่าผู้ร้องขอถูกค้ามนุษย์หรือไม่และถ้าเป็นเช่นนั้นการให้ความคุ้มครองที่กำหนดไว้ตามพิธีสารและประเทศเนเธอร์แลนด์จะใช้มาตรการเพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายได้รับการฝึกฝนอย่างเหมาะสมในการที่จะสัมภาษณ์และรับรู้ถึงคนที่ถูกค้ามนุษย์ตั้งแต่ในช่วงเริ่มต้นรวมถึงเทคนิคการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานะอันเปราะบางของบุคคลที่ถูกค้ามนุษย์ที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากความผิดปกติของความเครียด นอกจากนี้ยังแนะนำให้รัฐภาคีต้องระบุว่ารัฐภาคีกำหนดให้ผู้ถูกะบุว่าถูกค้ามนุษย์ได้รับการบริการและการให้คำปรึกษาและได้รับการแจ้งถึงวิธีการในการหาทางคุ้มครอง

การศึกษาเปรียบเทียบกับประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นสมาชิกความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการค้ามนุษย์ ดังนี้

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะ

องค์กร

พิธีสารว่าด้วยการป้องกัน ปรามปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรี
และเด็ก

พิธีสารว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานโดยทางบก ทะเล และ
อากาศ

ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิวัฒนธรรมและสังคมเศรษฐกิจ

อนุสัญญาระหว่างประเทศในการกำจัดเลือกปฏิบัติด้านเชื้อชาติทุกรูปแบบ

อนุสัญญาว่าด้วยการกำจัดเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ

ข้อตกลงว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน ข้อตกลงว่าด้วยสิทธิเด็ก

พิธีสารทางเลือกและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ

บทที่ ๓ การวิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบ

จะเห็นได้ว่าความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มีจำนวนมาก
กว้างขวางครอบคลุมในมิติของการค้ามนุษย์เกือบทุกด้าน แต่ประเทศไทยเป็นสมาชิกความตกลง
ระหว่างประเทศในบางเรื่องเท่านั้น ซึ่งส่งผลต่อประเทศไทย ดังนี้

ผลเสีย - มาตรการในการป้องกันและปรามปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยใน
บางเรื่องไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล และไม่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ อันอาจส่งผลต่อ
ภาพลักษณ์ของประเทศ ตลอดจนการกีดกันทางการค้า โดยใช้เรื่องดังกล่าวมาเป็นข้ออ้าง

ผลดี – การที่ประเทศไทยจะเป็นสมาชิกความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องใดนั้น สมควรที่จะต้องพิจารณาบริบทภายในประเทศประกอบด้วย เนื่องจากประเทศที่เป็นสมาชิกความตกลงระหว่างประเทศจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลง ซึ่งหากการดำเนินการตามข้อตกลงไม่สอดคล้องกับวิถีปฏิบัติภายในประเทศแล้ว การเป็นสมาชิกความตกลงดังกล่าวย่อมส่งผลเสียมากกว่าผลดี

บทที่ ๔ แนวทางแก้ปัญหาและการประยุกต์ใช้

เนื่องจากประเทศไทยอยู่ในสถานะประเทศต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางของการค้ามนุษย์ ประเทศไทยจึงหยิบยกปัญหาการค้ามนุษย์เป็นวาระแห่งชาติที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนและจริงจังตั้งแต่ปี ๒๕๔๗

มาตรการหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ คือ การเข้าเป็นสมาชิกความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ตามปรากฏว่าประเทศไทยไม่ได้เป็นสมาชิกความตกลงดังกล่าวทั้งหมด หากแต่เป็นสมาชิกความตกลงในบางเรื่องเท่านั้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อมาตรฐานการดำเนินการภายในประเทศและภาพลักษณ์ในระดับระหว่างประเทศได้

ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรพิจารณาเข้าเป็นสมาชิกความตกลงระหว่างประเทศเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความตกลงที่สอดคล้องกับแนวคิดของประเทศ และต้องสามารถนำมาปฏิบัติได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงในมิติอื่นที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๕ บทสรุป

ในปัจจุบันปัญหาการค้ามนุษย์เป็นปัญหาที่นานาประเทศให้ความสำคัญ ประเทศไทยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมระหว่างประเทศจึงควรแสดงให้เห็นถึงความพยายามแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความร่วมมือกับประเทศอื่นโดยการเข้าเป็นสมาชิกความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

สำนักการต่างประเทศ

ส่วนที่ ๓

การย้ายถิ่นฐานและการค้ามนุษย์: บทบาทขององค์การระหว่างประเทศเพื่อ

การโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM)

บทที่ ๑ บทนำ

รายงานส่วนนี้จัดทำขึ้นตามเนื้อหาการบรรยายในหัวข้อการย้ายถิ่นฐานและการค้ามนุษย์: บทบาทขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) ซึ่งเป็นการบรรยายในหลักสูตรกฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ณ สถาบันกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชนแห่งเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ โดย Ms.Michela Macchiavello

๑.๑ สภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากในปัจจุบันมีการอพยพย้ายถิ่นฐานของประชากรเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นการอพยพย้ายถิ่นฐานเพื่อหลีกเลี่ยงภัยสงครามหรือภัยธรรมชาติ หรือเพื่อไปทำงานหรือแสวงหาโอกาสในชีวิตที่ดีกว่าเดิม และด้วยข้อจำกัดต่างๆ ในการอพยพย้ายถิ่นฐานผู้อพยพอาจต้องเผชิญภัยคุกคามจากการค้ามนุษย์ได้

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่น (IOM) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

๑.๓ ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษานี้จะศึกษาเฉพาะบทบาทขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่น (IOM) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๔.๑ ทำให้ทราบถึงบทบาทขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่น (IOM) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

๑.๔.๒ ทำให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญ ผลดี และผลเสีย ของการที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของ IOM

บทที่ ๒ การย้ายถิ่นและการค้ามนุษย์: บทบาทขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่น (IOM)

องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่น (IOM)

องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นก่อตั้งเมื่อปี ๒๔๙๔ ที่นครเจนีวา สหพันธ์รัฐสวิส ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐาน ปัจจุบันมีสมาชิก ๑๖๕ ประเทศ

ขอบเขตการทำงานของ IOM

- ๑.การอพยพและการพัฒนา Migration and development
- ๒.การอำนวยความสะดวกในการอพยพ Facilitating migration
- ๓.ควบคุมจัดการการอพยพ Regulating migration

๔.การบังคับอพยพ Forced migration

แนวโน้มการอพยพ

ประชากรหนึ่งในเจ็ดของโลกมีแนวโน้มในการย้ายถิ่นฐาน ในจำนวนนี้เป็นผู้ชาย และผู้หญิงในอัตราส่วนเท่าๆกัน และประมาณร้อยละ ๗๐ เป็นการย้ายถิ่นฐานภายในประเทศ

มูลเหตุของการย้ายถิ่นฐาน

๑. ความต้องการ การขาดแคลนแรงงานและแรงงานล้นตลาด

๒. การเพิ่มขึ้น: เศรษฐกิจ สังคม

๓. ระยะทาง: งบประมาณการขนส่ง

๔. การปฏิบัติด้านดิจิทัล : ข้อมูลเบื้องต้น

๕. ภัยพิบัติ: ธรรมชาติ น้ำมือมนุษย์ ความรวดเร็วและล่าช้า

๖. ความฝัน : ชีวิตพร้อมศักดิ์ศรีและความเจริญก้าวหน้า

การทำงานของ IOM เกี่ยวกับการต่อต้านการค้ามนุษย์

IOM ทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์มาอย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้เสียหายกว่า ๘๐,๐๐๐ คน ได้รับการช่วยเหลือ

มูลเหตุแห่งการค้ามนุษย์

ความยากจน

•ความยากจนของโลก

- การขาดโอกาสในการทำงาน
- ความขัดแย้งทางสังคมและการเมือง
- การปฏิบัติทางสังคมและวัฒนธรรม
- สิทธิสตรีของการอพยพ
- การเลือกปฏิบัติทางเพศ
- การขาดข้อมูล

ความต้องการ

- แรงงานราคาถูก
- การบริการทางเพศ
- อวัยวะมนุษย์

การให้ความช่วยเหลือผู้เสียหาย

การปกป้องทันที การให้ที่พักพิงที่มั่นคงและปลอดภัย

การให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ทันที

การแก้ปัญหาที่ยั่งยืน ให้โอกาสครั้งที่สองในชีวิตผู้เสียหาย

การให้คำปรึกษา และสนับสนุนทางกฎหมาย

การศึกษาเปรียบเทียบกับประเทศไทย

ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่น ใน ปี ๒๕๒๙ และสำนักงาน IOM ที่กรุงเทพมหานคร เป็นสำนักงานภูมิภาคสำหรับอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงเมื่อปี ๒๕๔๔

บทที่ ๓ การวิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบ

การดำเนินงานของ IOM ส่งผล ดังนี้

ผลดี -ทำให้ประเทศต่างๆ ที่เป็นสมาชิกได้รับความช่วยเหลือจาก IOM ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการอพยพย้ายถิ่นฐาน ทำให้มาตรฐานการดำเนินงานของประเทศเหล่านั้นเป็นไปตามหลักฐานสากลซึ่งได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

ผลเสีย -มาตรฐานการดำเนินงานของ IOM ในบางเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่ IOM วางมาตรฐานไว้ในระดับสูง อาจไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในประเทศและไม่สามารถปฏิบัติได้

บทที่ ๔ แนวทางแก้ปัญหาและการประยุกต์ใช้

ในการจัดการปัญหาการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการอพยพย้ายถิ่นฐาน สมควรดำเนินการ ดังนี้

๑. การสร้างความตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนของผู้อพยพ
๒. การให้ความรู้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
๓. การประสานความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ

บทที่ ๕ บทสรุป

IOM มีบทบาทและหน้าที่ในด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ การสร้างความตระหนักในสังคม การฝึกอบรม สุขอนามัย สิทธิและพันธกรณีที่เกี่ยวข้องของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และการตั้งถิ่นฐานในประเทศปลายทาง การที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก IOM ย่อมจะทำให้ประเทศไทยมีมาตรฐานที่ดีในการดำเนินการเกี่ยวกับการอพยพย้ายถิ่นฐาน ซึ่งจะช่วยป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ที่มีมูลเหตุที่มาจาก การอพยพย้ายถิ่นฐานได้